

9 april 2012

Samma dag var två lärjungar på väg till en by som ligger en mil från Jerusalem och som heter Emmaus. De talade med varandra om allt det som hade hänt. Medan de gick där och samtalade och diskuterade kom Jesus själv och slog följe med dem. Men deras ögon var förblindade och de kände inte igen honom. Han frågade: "Vad är det ni går här och talar med varandra om?" De stannade och såg sorgsna ut, och den ene, som hette Kleopas, svarade: "Du måste vara den ende som har varit i Jerusalem och inte vet vad som har hänt där under dessa dagar." – "Vad har hänt?" frågade han. De svarade: "Detta med Jesus från Nasaret, han som var en profet, mäktig i ord och gärning inför Gud och hela folket. Han blev utlämnad av våra överstepräster och rådsherrar, och de fick honom dömd till döden och korsfäst, medan vi hoppades att han var den som skall befria Israel. Men till allt detta kommer att det är tredje dagen sedan det här hände, och nu har några kvinnor bland oss gjort oss uppskakade. De var vid graven tidigt i morse men fann inte hans kropp, och då kom de tillbaka och berättade att de i en syn hade sett änglar som sade att han lever. Några av de våra gick ut till graven, och de fann att det var så som kvinnorna hade sagt. Honom själv såg de inte." Då sade han: "Förstår ni så lite, är ni så tröga till att tro på det som profeterna har sagt? Skulle inte Messias lida detta och gå in i sin härlighet?" Och med början hos Mose och alla profeterna förklarade han för dem vad som står om honom överallt i skrifterna.

De var nästan framme vid byn dit de skulle, och han såg ut att vilja gå vidare, men de höll kvar honom och sade: "Stanna hos oss. Det börjar bli kväll och dagen är snart slut." Då följde han med in och stannade hos dem. När han sedan låg till bords med dem tog han brödet, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem. Då öppnades deras ögon och de kände igen honom, men han försvann ur deras åsyn. Och de sade till varandra: "Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på vägen och utlade skrifterna för oss?"

Lukasevangeliet 24:13–32

Annandag påsk – Möte med den uppståndne

Reflektion

Emmausvandrarerna försökte gående arbeta in en obegriplig yttre verklighet i sina förvirrade kroppar. När Jesus i denna situation kommer och slår följe med dem, är det en sinnebild av den levande kyrkan. Det är en kyrka som inte tror sig om att ha lösning på alla frågor, som lyssnar men som också vågar ställa frågor och inte är rädd för att stanna kvar när det mörknar.

Andlig övning

Sök upp en vän och föreslå en längre promenad där ni väljer att samtala om något som berör tron. Ni kan utgå från en specifik fråga (detta med Jesus från Nasaret), ett tema eller ett bibelord.

Samtalsfråga för gruppen

Hur kom det sig att Emmausvandrarerna inte kände igen Jesus och vad var det egentligen som gjorde att de till slut såg att det var han? Har ni liknande erfarenheter? Hur skulle ni berätta om detta med Jesus från Nasaret för någon som inte verkar veta något om honom? Vilka höjdpunkter och vägskäl i hans liv vill ni lyfta fram?

Inslag i gudstjänsten

Förbered en vandring i kyrkorummet. Välj ut några viktiga bibelord om Jesus som han kan ha relaterat till när han berättade för Emmausvandrarerna om Messias. Gör tydliga skyltar eller låt någon läsa bibelorden vid olika stationer.

Bön

Gud, hjälp mig att känna igen Jesus när han går vid min sida. Låt mig få känna att han delar mina frågor och vägleder mig när jag försöker tyda mitt liv och förstå vad som är Guds vilja.

